

Evangelí del dilluns de la setmana XXVIII de durant l'any: disposats a escoltar

Evangelí i comentari del dilluns de la setmana XXVIII de durant l'any. “No els en serà donat cap senyal altre que el de Jonàs”.

Jesús ens demana que sapiguem escoltar, que tinguem el cor obert a tot allò que ens ve de Déu. Ens demana que sapiguem descobrir quan s'adreça a nosaltres per guiar-nos en el camí de la vida cap a la santedat. Jesús ens demana que confiïem plenament en Ell.

Per això comptem amb la força poderosa de l'Esperit Sant.

Evangelí (Lc 11, 29-32)

S'anava reunint una gentada, i Jesús començà a dir:

—La gent d'aquesta generació és dolenta: demana un senyal, però no els en serà donat cap altre que el de Jonàs. Perquè així com Jonàs va ser un senyal per a la gent de Nínive, també el Fill de l'home ho serà per a aquesta generació. El dia del judici, la reina del país del sud s'alçarà per condemnar els homes d'aquesta generació, perquè ella va venir de l'altre cap de món per escoltar la saviesa de Salomó; i aquí hi ha alguna cosa més que Salomó. El dia del judici, els habitants de Nínive s'aixecaran per condemnar la gent d'aquesta generació, perquè ells es van convertir quan Jonàs els predicà;

i aquí hi ha alguna cosa més que Jonàs.

Comentari

“La gent d’aquesta generació és dolenta: demana un senyal”. El Senyor no els retreu pas que demanin un signe. L’Antic Testament és ple de signes que mostren la cura de Déu pel seu poble: el pas del mar Roig, les taules de la Llei, l’Arca de l’Aliança, etc. Els signes són bons. Jesús els anomena ‘generació perversa’ perquè tenen el cor endurit. Perquè no estan disposats a escoltar. Perquè la supèrbia els cega. Perquè no són capaços de reconèixer-lo per mitjà dels signes que realitza. En concret, de l’últim que ha fet, que és el guariment d’un endimoniat (cf. *Lc* 11, 14-23).

Per això els diu que l'únic senyal que se'ls donarà és el senyal de Jonàs. Jonàs va ser enviat a predicar la conversió als habitants de Nínive, la ciutat més important de l'imperi assiri. Jonàs va començar a endinsar-se a la ciutat, i va fer un dia de camí proclamant: "D'aquí a quaranta dies, Nínive serà destruïda!" (*Jo 3, 4*). I els habitants de Nínive van fer cas al profeta Jonàs: "tots, rics i pobres, decidiren de proclamar un dejuni i es vestiren amb roba de sac" (*Jo 3, 5*). Tenien un cor sensible disposat a obrir-se a Déu, encara que eren lluny d'ell. Jesús demana als seus oients ser escoltat per l'autoritat amb què els parla i pels signes que fa quan va recorrent les diverses ciutats.

Jesús ens demana que sapiguem escoltar, que tinguem un cor obert a tot allò que ens ve de Déu. Que sapiguem escoltar-lo quan ens parla a través de la Paraula, d'una lectura, d'una altra persona, d'una situació

que travessem, etc. En definitiva, que sapiguem descobrir quan es dirigeix a nosaltres per guiar-nos en el camí de la vida cap a la santedat.

Comptem amb la força poderosa de l'Esperit Sant que, quan troba un cor disposat, es bolca amb els seus dons i el mena pels camins de Déu.

Jesús ens demana que ens refiem i visquem de la seva paraula, com va fer la Verge Maria. Just abans d'aquest episodi es llegeix aquella lloança preciosa de Jesús a la seva Mare: “Més aviat sortosos els qui escolten la paraula de Déu i la guarden!” (Lc 11, 28). Aquesta va ser l'actitud de la Mare de Déu durant tota la vida.

El Papa Benet XVI va descriure aquesta actitud de Maria amb paraules molt belles: “la Paraula de Déu és veritablement la seva pròpia casa, de la qual surt i entra amb tota naturalitat. Parla i pensa amb la

Paraula de Déu; la Paraula de Déu es converteix en paraula seva, i la seva paraula neix de la Paraula de Déu”[1].

[1]Benet XVI, *Deus caritas est*, 42.

Javier Massa // Flavio Gasperini
- Unsplash

pdf | document generat
automàticament des de <https://opusdei.org/ca-es/gospel/evangelis-del-dilluns-de-la-setmana-xxviii-de-durant-lany-disposats-a-escoltar/> (15/03/2026)